

Sygn. akt VIII U 1365/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2016 r. w Gliwicach

sprawy J. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 15 czerwca 2016 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Joanna Smycz

VIII U 1365/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 czerwca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. P. ponownego przeliczenia wysokości emerytury na podstawie ustawy z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2015r., poz. 552), tj. przeliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w oparciu o art. 110a. Uzasadnił to nie przedłożeniem przez ubezpieczonego dokumentów potwierdzających zarobki uzyskane częściowo po przyznaniu emerytury.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do ponownego przeliczenia emerytury w oparciu o art. 110a.

Uzasadnił to tym, iż prawo do emerytury górniczej nabył w połowie czerwca 1999r. i za zgodą pracodawcy pracował do 31.08.1999r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie argumentując jak w decyzji odmownej. Podniósł dodatkowo, iż wbrew twierdzeniom odwołującego prawo do emerytury zostało mu przyznane decyzją ZUS z dn. 27.08.1999r. od dnia 1.09.1999r.

Sąd ustalił:

Ubezpieczony J. P. urodził się (...) Od 14.06.1966r. był zatrudniony w KWK "K." do dnia 31 sierpnia 1999r.

(dowód : świadectwo pracy k.5)

Z dniem 1 września 1999r.nabył prawo do emerytury górniczej, przyznane mu decyzją ZUS z dnia 27.08.1999r.

(dowód :akta ZUS)

Po nabyciu uprawnień emerytalnych nigdzie nie pracował .

(dowód : oświadczenie pełnomocnika ubezpieczonego na rozprawie w dniu 9.12.16r. k.26)

Do ustalenia podstawy wymiaru jego emerytury przyjęto wynagrodzenie z lat 1981-1990 .Wskaźnik wysokości wymiaru emerytury wyniósł 252,98 % i został ograniczony do 250%.

Po przejściu na emeryturę w roku 2001 otrzymał łącznie kwotę 22.487,87 zł będąc nieetatowym członkiem Zarządu Miasta K. .

(dowód: uchwała Zarządu Miasta K. z dn. 29.06. 99r. k.15, PIT-R k.16)

We wniosku z dnia 3.06.2016r. ubezpieczony domagał się przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110a ustawy o FUS.

W decyzji odmownej z dnia 15.06.2016r. organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony nie przedłożył dokumentów potwierdzających zarobki uzyskane częściowo po przyznaniu emerytury.

(dowód; akta ZUS)

Sąd uznał wyżej wymienione dowody za wiarygodne i mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Zgromadzona dokumentacja została sporządzona w sposób rzetelny i nie budzący wątpliwości, nie była kwestionowana przez strony co do jej treści.

Mając powyższe na uwadze Sąd i zważył co następuje:

Poza sporem jest ,iż ubezpieczony po nabyciu uprawnień emerytalnych z dniem 1.06.1999r. nie kontynuował zatrudnienia.

Sąd w pełni podziela argumentację organu rentowego ,iż kwoty wypłacone ubezpieczonemu z tytułu pełnienia obowiązków społecznych jako nieetatowego członka Zarządu Miasta K. za rok 2001 nie stanowią podstawy do przeliczenia emerytury w myśl art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ nie jest to przychód stanowiący podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalno-rentowe.

Ustawą z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 552) wprowadzono zmiany w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z wprowadzonym wskazaną wyżej nowelizacją art. 110a ust. 1 wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej

obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Bezsprzecznie po przyznaniu świadczenia emerytalnego ubezpieczony nie kontynuował zatrudnienia. Tym samym odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem nie zaistniały przesłanki do przeliczenia wysokości świadczenia w trybie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał odwołanie za bezzasadne i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

(-) SSO Joanna Smycz